

ฉบับที่ 8.0 (2567)

จรรยาบรรณของพันธมิตรทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ

จรรยาบรรณของพันธมิตรทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (RBA) ได้กำหนดมาตรฐานขึ้นเพื่อให้มั่นใจว่า สภาพแวดล้อมการทำงานในห่วงโซ่อุปทานมีความปลอดภัย และดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบ มีจริยธรรม โดยเคารพสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม

ธุรกิจอาจนำหลักจรรยาบรรณนี้ไปปฏิบัติโดยสมัครใจ และต่อมาอาจนำไปใช้กับธุรกิจในห่วงโซ่อุปทานและผู้รับจ้างช่วงทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งรวมถึงผู้จัดหาแรงงานตามสัญญาจ้าง

ในการนำหลักจรรยาบรรณไปปฏิบัติใช้และเป็นผู้เข้าร่วมนั้น (“ผู้เข้าร่วม”) ธุรกิจต้องแสดงถึงการสนับสนุนหลักจรรยาบรรณและตรวจสอบสถานะให้สอดคล้องกับหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องผ่านการจัดตั้งระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพดังที่ปรากฏในที่นี้

ผู้เข้าร่วมต้องเคารพหลักจรรยาบรรณซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติที่ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน โดยอย่างน้อย ผู้เข้าร่วมต้องแจ้งให้ซัพพลายเออร์ลำดับถัดลงไปรับทราบและให้นำหลักจรรยาบรรณนี้ไปปฏิบัติใช้

สิ่งสำคัญพื้นฐานในการนำหลักจรรยาบรรณนี้ไปปฏิบัติใช้คือ ธุรกิจที่มีการปฏิบัติการในประเทศใดๆ ก็ตาม ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง¹ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลตามที่ระบุไว้ในข้อมูลอ้างอิงของเอกสารนี้ และยึดตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดที่สูงสุดในห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก องค์ประกอบของหลักจรรยาบรรณนี้อาจเกินกว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตลอดจนจริยธรรมทางธุรกิจ ทั้งนี้ การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณต้องไม่เป็นการละเมิดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม หากมีความแตกต่างของมาตรฐานต่างๆ ระหว่างหลักจรรยาบรรณของ RBA กับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง RBA จะกำหนดการปฏิบัติให้สอดคล้องโดยเป็นไปตามข้อกำหนดที่เข้มงวดที่สุด

บทบัญญัติของหลักจรรยาบรรณนี้ได้มาจากและเคารพมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล รวมถึง:

- แนวปฏิบัติของ OECD สำหรับองค์กรธุรกิจข้ามชาติ
- หลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน
- คำประกาศของ ILO เกี่ยวกับหลักการพื้นฐานและสิทธิในที่ทำงาน
- อนุสัญญาพื้นฐาน ILO
- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ

¹ หลักจรรยาบรรณนี้ไม่มีเจตนาก่อให้เกิดสิทธิ์เพิ่มเติมต่อบุคคลที่สาม รวมถึงพนักงานของธุรกิจ

Responsible Business Alliance

Formerly the Electronic Industry Citizenship Coalition

Advancing Sustainability Globally

RBA มีความมุ่งมั่นในการรับข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการพัฒนาและการนำหลักจรรยาบรรณนี้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง

หลักจรรยาบรรณนี้แบ่งออกเป็นห้าหมวด ได้แก่

- หมวด **A, B,** และ **C:** มาตรฐานด้านแรงงาน สุขภาพและความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมตามลำดับ
- หมวด **D:** มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมทางธุรกิจ
- หมวด **E:** องค์กรประกอบของระบบที่ยอมรับได้เพื่อจัดการการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณนี้

A. แรงงาน

ผู้เข้าร่วมให้คำมั่นต่อการเคารพสิทธิมนุษยชนของแรงงาน และปฏิบัติต่อแรงงานอย่างมีศักดิ์ศรี โดยประยุกต์ใช้กับซัพพลายเออร์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่นเดียวกับแรงงานทั้งหมด รวมถึงแรงงานชั่วคราว แรงงานต่างด้าว แรงงานนักเรียน แรงงานสัญญาจ้าง พนักงานลูกจ้างโดยตรง และแรงงานประเภทอื่น ๆ

มาตรฐานด้านแรงงาน มีดังนี้:

1) การห้ามใช้แรงงานบังคับ

แรงงานบังคับในทุกรูปแบบ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะแรงงานผูกมัด (รวมถึงผูกมัดด้วยภาระหนี้) ไม่ว่าจะโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจ หรือแรงงานตามพันธสัญญา หรือการหาประโยชน์จากแรงงานนักโทษ ทาส หรือการค้ามนุษย์ ซึ่งรวมไปถึง การขนส่ง การเคลื่อนย้าย การเกณฑ์ การถ่ายโอน หรือการบังคับบุคคลเข้าทำงานด้วยการข่มขู่ บังคับ ชูเชื้อ ลักพาตัว หรือ หลอกลวงให้ใช้แรงงานหรือให้บริการ ห้ามมีข้อจำกัดที่ปราศจากเหตุผลอันควรในการห้ามแรงงานเคลื่อนไหวภายใน สถานประกอบการ นอกจากนี้ยังรวมถึงข้อจำกัดที่ปราศจากเหตุผลอันควรในการเข้าหรือออกจากสถานที่ซึ่งจัดทำให้โดยบริษัท รวมถึงห้องพักหรือที่พักอาศัยสำหรับคนงาน ถ้ามี ในส่วนของกระบวนการจ้างงาน แรงงานต้องได้รับสัญญาจ้างงานเป็นลายลักษณ์อักษรในภาษาท้องถิ่นซึ่งมีรายละเอียดข้อกำหนดและเงื่อนไขการจ้างงาน หรือในภาษาที่คนงานสามารถเข้าใจได้ซึ่งมีคำอธิบาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขการจ้างงาน แรงงานต่างด้าวต้องได้รับหนังสือสัญญาจ้างงานก่อนที่แรงงานจะออกจากประเทศที่เป็นถิ่นกำเนิดของตน และต้องไม่มีการสับเปลี่ยนหรือการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาในสัญญาจ้างงานหลังจากที่แรงงานมาถึงยังประเทศปลายทางที่รับแรงงาน เว้นแต่เปลี่ยนแปลงให้ตรงตามกฎหมายในท้องถิ่น และมีเงื่อนไขที่เทียบเท่าหรือดีกว่า งานทั้งหมดควร เป็นไปโดยสมัครใจ และแรงงานต้องมีอิสระที่จะออกจากงานหรือพ้นจากการจ้างงานเมื่อใดก็ได้โดยไม่มีการลงโทษ หากได้รับแจ้ง อย่างสมเหตุสมผลซึ่งควรระบุไว้อย่างชัดเจนในสัญญาของแรงงาน ผู้เข้าร่วมจะต้องเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับแรงงานที่ออกจาก งานทุกคน ผู้ว่าจ้าง ตัวแทน และตัวแทนช่วงจะไม่ยึดถือหรือทำลาย ปกปิด หรืออายัดเอกสารระบุตัวบุคคลหรือเอกสารการเข้า เมืองของแรงงาน เช่น บัตรประจำตัวที่ออกให้โดยรัฐบาล หนังสือเดินทาง หรือหนังสืออนุญาตทำงาน ไม่ว่าเพื่อความขัดแย้งจะเป็น เช่นไรก็ตาม นายจ้างสามารถเก็บเอกสารเฉพาะที่จำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายท้องถิ่นเท่านั้น ในกรณีนี้ ไม่ควรปฏิเสธ ไม่ให้แรงงานเข้าถึงเอกสารของตนไม่ว่าเมื่อใดก็ตาม แรงงานต้องไม่มีการจ่ายค่าธรรมเนียมใดๆ หรือค่าธรรมเนียมอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการจ้างงานของตนให้แก่ตัวแทนของนายจ้างหรือตัวแทนช่วงในการจัดหางาน หากพบว่าแรงงานเป็นผู้จ่ายค่าธรรมเนียมดังกล่าว ค่าธรรมเนียมจำนวนนั้นๆ ต้องถูกคืนให้กับแรงงาน

2) แรงงานเยาวชน

ไม่ควรมีการใช้แรงงานเด็กในทุกขั้นตอนของการผลิต “เด็ก” หมายถึงบุคคลใดๆ ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี หรือมีอายุต่ำกว่าอายุสำเร็จ การศึกษาภาคบังคับ หรือมีอายุต่ำกว่าอายุการจ้างงานขั้นต่ำในประเทศ โดยถืออายุที่สูงสุดเป็นหลัก แรงงานที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (แรงงานเยาวชน) ต้องไม่ทำงานที่เสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยของตน ทั้งนี้รวมถึงการไม่ทำงานกะกลางคืนและ การไม่ทำงานล่วงเวลา ผู้เข้าร่วมจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีระบบการจัดการแรงงานนักเรียนอย่างเหมาะสม โดยมีการเก็บรักษา ข้อมูลระเบียบนักเรียน ตรวจสอบเงื่อนไขการจ้างงานของหน่วยงานการศึกษาที่เข้าร่วมอย่างเข้มงวด และปกป้องสิทธิของนักเรียน

ตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผู้เข้าร่วมจะต้องใช้กลไกที่เหมาะสมในการตรวจสอบอายุของแรงงาน บริษัทสามารถสนับสนุนให้มีโครงการฝึกงานเพื่อการเรียนรู้ที่ถูกต้องตามกฎหมายและกฎระเบียบ ผู้เข้าร่วมจะต้องให้การสนับสนุนและการฝึกอบรมแก่แรงงานนักเรียนทุกคนตามสมควร หากไม่มีกฎหมายในท้องถิ่นกำหนดไว้ อัตราค่าจ้างแรงงานนักเรียน ผู้ฝึกงาน และแรงงานฝึกหัดอย่างน้อยต้องเท่ากับอัตราค่าจ้างของแรงงานชั้นเริ่มต้นที่ทำงานแบบเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน หากพบว่ามีการใช้แรงงานเด็ก ควรให้ความช่วยเหลือ/ดำเนินการแก้ไข

3) ชั่วโมงการทำงาน

ชั่วโมงการทำงานไม่ควรเกินจำนวนสูงสุดที่กำหนดไว้ในกฎหมายท้องถิ่น นอกจากนี้ ชั่วโมงการทำงานไม่ควรมากกว่า 60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมถึงชั่วโมงทำงานล่วงเวลา เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินหรือสถานการณ์ที่ไม่ปกติ การทำงานล่วงเวลาทั้งหมดควรเป็นไปด้วยความสมัครใจ แรงงานต้องได้รับอนุญาตให้มีวันหยุดอย่างน้อยหนึ่งวันต่อสัปดาห์

4) ค่าจ้างและสวัสดิการ

ค่าตอบแทนที่จ่ายให้แก่แรงงานต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับค่าแรงขั้นต่ำ ค่าล่วงเวลา และสวัสดิการตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ แรงงานทุกคนจะได้รับค่าตอบแทนที่เท่าเทียมจากเนื้องานและคุณสมบัติที่เท่าเทียมกัน แรงงานควรได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานล่วงเวลามากกว่าอัตราค่าแรงรายชั่วโมงในเวลาทำงานปกติ ห้ามใช้วิธีการหักค่าแรงเพื่อเป็นมาตรการลงโทษทางวินัย ในแต่ละรอบของการจ่ายค่าแรง แรงงานต้องได้รับแจ้งรายการค่าจ้างภายในเวลาอันควร และสามารถเข้าใจได้ง่าย รวมถึงข้อมูลที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ความถูกต้องของค่าจ้างต่องานที่ได้ทำ การใช้แรงงานชั่วคราว แรงงานนอกพื้นที่ และแรงงานภายนอกทั้งหมดควรอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของกฎหมายท้องถิ่น

5) การไม่เลือกปฏิบัติ/การไม่คุกคาม/การปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม

ผู้เข้าร่วมควรให้คำมั่นที่จะจัดหาที่ทำงานซึ่งปราศจากการข่มเหงและปราศจากการเลือกปฏิบัติที่ผิดกฎหมาย ไม่ควรปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยใช้ความรุนแรงหรือไร้มนุษยธรรม รวมถึงความรุนแรง ความรุนแรงบนพื้นฐานของเพศภาวะ การล่วงละเมิดทางเพศ การข่มเหงทางเพศ การลงโทษรุนแรง การขู่เชิญทางจิตใจหรือร่างกาย การกลั่นแกล้ง การทำให้อับอายต่อหน้าสาธารณะ หรือการละเมิดด้วยวาจาต่อแรงงาน หรือแม้แต่การขู่ว่าจะกระทำการดังกล่าว บริษัทไม่ควรเลือกปฏิบัติหรือคุกคามผู้อื่นอันเนื่องมาจากชาติพันธุ์ สีผิว อายุ เพศ รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศภาวะ เผ่าพันธุ์หรือถิ่นกำเนิด ความพิการ การตั้งครุฑ ศาสนา ความสัมพันธ์ทางการเมือง สมาชิกสหภาพ สถานะทหารผ่านศึก ข้อมูลทางพันธุกรรมที่ได้รับการคุ้มครอง หรือสถานะการสมรส ในการจ้างงานและวิธีปฏิบัติในการทำงาน เช่น ค่าแรง การเลื่อนขั้น การให้รางวัล และโอกาสในการได้รับการฝึกอบรม นโยบายและกระบวนการทางวินัยเพื่อป้องกันการกระทำข้างต้นต้องได้รับการกำหนดไว้อย่างชัดเจนและแจ้งให้แรงงานรับทราบ ควรจัดให้มีสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจและสถานที่สำหรับผู้พิการอย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้ แรงงานหรือผู้ที่อาจเป็นแรงงานไม่ควรต้องถูกกำหนดให้ทำการตรวจสุขภาพ รวมทั้งการตรวจการตั้งครรภ์หรือความบริสุทธิ์ หรือทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายซึ่งอาจนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ โดยได้มีการร่างเอกสารฉบับนี้ตามอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ขององค์การแรงงานสากล (ฉบับที่ 111)

6) เสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วมกัน

การสื่อสารอย่างเปิดเผยและการมีส่วนร่วมโดยตรงระหว่างแรงงานและฝ่ายบริหารเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการแก้ไขปัญหาในสถานที่ทำงานและปัญหาค่าตอบแทน แรงงานและ/หรือผู้แทนจะต้องสามารถสื่อสารและแบ่งปันแนวคิดและความกังวลกับฝ่ายบริหารเกี่ยวกับสภาพการทำงานและวิธีการบริหารได้อย่างเปิดเผย โดยปราศจากความกลัวจากการถูกเลือกปฏิบัติ ลงโทษ ข่มขู่ หรือคุกคาม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการเหล่านี้ ผู้เข้าร่วมต้องเคารพสิทธิของแรงงานทุกคนที่ต้องการก่อตั้งและเข้าร่วมสหภาพแรงงานตามความสมัครใจ เพื่อการต่อรองร่วมกันและการชุมนุมอย่างสันติ เช่นเดียวกันกับการเคารพสิทธิของแรงงานที่ละเว้นจากการร่วมกิจกรรมดังกล่าว ในกรณีที่สิทธิเสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วมกันถูกจำกัดโดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง แรงงานควรได้รับอนุญาตให้เลือกและเข้าร่วมรูปแบบอื่นของการเป็นตัวแทนแรงงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย

B. สุขภาพและความปลอดภัย

ผู้เข้าร่วมตระหนักว่า นอกจากการลดอุบัติเหตุของการบาดเจ็บและความเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานแล้ว สิ่งแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพจะช่วยเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการ การผลิตมีความสม่ำเสมอ ตลอดจนสามารถรักษาแรงงานและขวัญกำลังใจของแรงงาน ผู้เข้าร่วมยังตระหนักอีกว่าการให้ข้อมูลและความรู้แก่แรงงานอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญที่จะค้นหาและแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพและความปลอดภัยในสถานประกอบการ

มาตรฐานด้านสุขภาพและความปลอดภัย มีดังนี้:

1) ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

แรงงานที่มีโอกาสได้รับอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย (สารเคมี ไฟฟ้า และแหล่งพลังงานอื่น เพลิงไหม้ ยานพาหนะ และอันตรายจากการตกจากที่สูง ฯลฯ) จะต้องได้รับการระบุและประเมิน และบรรเทาโดยใช้ลำดับขั้นการควบคุม ในกรณีที่อันตรายต่างๆ ไม่สามารถควบคุมได้โดยวิธีการข้างต้น แรงงานควรได้รับอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่ได้รับการบำรุงรักษาอย่างดีและเหมาะสม รวมทั้งเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายเหล่านั้น ควรใช้มาตรการที่คำนึงถึงเพศ (Gender-responsive) เช่น ไม่ยินยอมให้สตรีตั้งครรภ์และมารดาที่ให้นมบุตรในสถานที่ทำงาน ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสตรีหรือบุตรของพวกเขา และจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับมารดาที่ให้นมบุตร

2) ความพร้อมในกรณีฉุกเฉิน

สถานการณ์และเหตุการณ์ในกรณีฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นควรได้รับการตรวจสอบและประเมิน และลดผลกระทบให้น้อยที่สุด โดยการมีแผนรับมือฉุกเฉินและกระบวนการตอบสนอง รวมถึงการรายงานเหตุฉุกเฉิน การแจ้งเตือนพนักงานและกระบวนการอพยพฉุกเฉิน การฝึกซ้อมแรงงานและการฝึกซ้อมหนีไฟควรต้องดำเนินการฝึกซ้อมหนีไฟอย่างน้อยปีละครั้งหรือตามที่กฎหมายกำหนด แล้วแต่ข้อกำหนดใดจะเข้มงวดกว่า นอกจากนี้ แผนฉุกเฉินควรรวมถึงเครื่องมือตรวจจับและดับเพลิงที่เหมาะสม ทางออกที่ไม่มีสิ่งกีดขวางและชัดเจน ทางออกฉุกเฉินที่เพียงพอ ข้อมูลติดต่อหน่วยกู้ภัยฉุกเฉิน และแผนฟื้นฟู แผนและกระบวนการดังกล่าวจะต้องเน้นที่การลดอันตรายที่เกิดขึ้นต่อชีวิต สิ่งแวดล้อม และทรัพย์สินให้เหลือน้อยที่สุด

3) การบาดเจ็บและความเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน

ควรนำระเบียบปฏิบัติและระบบต่างๆ มาใช้เพื่อป้องกัน จัดการ ติดตาม และรายงานการบาดเจ็บและความเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน รวมถึงมาตรการส่งเสริมการรายงานของแรงงาน การจำแนกและบันทึกกรณีบาดเจ็บและเจ็บป่วย การให้การรักษาที่จำเป็น การสอบสวนและดำเนินการเพื่อแก้ไขที่สาเหตุ และการอำนวยความสะดวกให้แรงงานกลับเข้าทำงาน ผู้เข้าร่วมจะต้องอนุญาตให้แรงงานพาดนออกจากสถานการณ์อันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น และไม่กลับมาจนกว่าสถานการณ์จะคลายความรุนแรงลง โดยไม่ต้องกลัวการตอบโต้เอาคืน

4) สุขอนามัยอุตสาหกรรม

แรงงานที่เสี่ยงต่อการสัมผัสสารเคมี สารชีวภาพและกายภาพควรได้รับการระบุ ประเมิน ควบคุม ตามลำดับขั้นของการควบคุม เมื่อไม่สามารถควบคุมอันตรายได้อย่างเพียงพอ ควรมีมาตรการปกป้องแรงงานโดยการใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่เหมาะสม ซึ่งต้องได้รับการบำรุงรักษาอย่างดี และไม่มีค่าใช้จ่าย ผู้เข้าร่วมจะต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพแก่แรงงาน จัดให้มีการติดตามตรวจสอบสุขภาพของแรงงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยทำอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ผู้เข้าร่วมจะต้องจัดให้มีการตรวจติดตามตรวจสอบด้านอาชีวอนามัยเพื่อประเมินเป็นประจำว่า สุขภาพของแรงงานได้รับอันตรายจากการประกอบอาชีพหรือไม่ ควรจัดให้มีโปรแกรมการป้องกันด้านอาชีวอนามัยอย่างต่อเนื่อง และควรมีเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับการได้สัมผัสกับสิ่งที่เป็อันตรายในสถานที่ทำงาน

5) งานที่ต้องการแรงงานทางกายภาพ

แรงงานที่เสี่ยงต่ออันตรายจากงานที่ใช้แรงงานทางกายภาพ รวมถึงการจัดการกับวัสดุโดยแรงงานคนและการยกของหนักหรือยกของเป็นประจำ การยืนเป็นเวลานานหรือเป็นประจำ หรืองานประกอบที่ใช้แรงมาก ควรได้รับการระบุ ประเมิน และควบคุม

6) การป้องกันอันตรายจากการใช้เครื่องจักรกล

เครื่องจักรกลการผลิตและเครื่องจักรอื่นๆ จะต้องได้รับการประเมินความปลอดภัย ควรจัดให้มีเครื่องป้องกันทางกายภาพ เครื่องล็อก และสิ่งป้องกัน ที่ได้รับการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม ในกรณีที่เครื่องจักรอาจก่อให้เกิดอันตรายและการบาดเจ็บต่อแรงงาน

7) สุขอนามัย อาหาร และที่อยู่อาศัย

แรงงานควรเข้าถึงห้องสุขาที่สะอาด น้ำดื่มสะอาด และการเตรียม การจัดเก็บอาหาร และสถานที่รับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ หอพักแรงงานซึ่งจัดหาให้โดยผู้เข้าร่วมหรือนายหน้าจัดหาแรงงานให้ต้องได้รับการดูแลรักษาให้สะอาดและปลอดภัย พร้อมด้วยมาตรการฉุกเฉินที่เหมาะสม น้ำร้อนสำหรับอาบน้ำ แสงสว่างที่เพียงพอ และการระบายอากาศที่เพียงพอ และพื้นที่ส่วนบุคคลที่มีความปลอดภัยเพื่อเก็บรักษาทรัพย์สินส่วนบุคคลหรือของมีค่า และพื้นที่ส่วนตัวพร้อมสิทธิในการเข้าออกสถานที่ได้ตามเหตุผลอันควร

8) การสื่อสารด้านสุขภาพและความปลอดภัย

ผู้เข้าร่วมจะต้องให้ข้อมูลเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยที่เหมาะสมแก่แรงงาน และการฝึกอบรมในภาษาที่แรงงานใช้หรือในภาษาที่แรงงานเข้าใจ เกี่ยวกับอันตรายที่ถูกระบุในสถานที่ทำงาน ซึ่งแรงงานมีความเสี่ยงที่จะประสบ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงอันตรายจากเครื่องจักร ไฟฟ้า สารเคมี ทัศนียภาพ และอันตรายทางร่างกาย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพและความปลอดภัยจะต้องได้รับการตีตประกาศไว้อย่างชัดเจนในสถานประกอบการ หรือติดไว้ในสถานที่ที่ระบุไว้และแรงงานสามารถเข้าถึงได้ ข้อมูลสุขภาพและการฝึกอบรมควรรวมถึงเนื้อหาเกี่ยวกับความเสี่ยงเฉพาะด้านสำหรับประชากรแต่ละกลุ่ม เช่น เพศ และอายุ หากมี ควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้กับแรงงานทุกคนก่อนเริ่มต้นการทำงาน และจัดให้มีเป็นประจำ หลังจากนั้น แรงงานจะต้องได้รับการสนับสนุนให้แจ้งข้อกังวลด้านสุขภาพและความปลอดภัยใดๆ โดยปราศจากการตอบโต้

C. สิ่งแวดล้อม

ในทุกฟังก์ชันทางธุรกิจ ผู้เข้าร่วมควรตระหนักว่าความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมถือเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตสินค้าระดับโลก ผู้เข้าร่วมจะควรระบุผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและลดผลกระทบทางลบที่มีต่อชุมชน สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติในการดำเนินการผลิต และปกป้องสุขภาพและความปลอดภัยของสาธารณชนไปพร้อมๆ กัน

มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม มีดังนี้:

1) ใบอนุญาตและการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม

ใบอนุญาตด้านสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นทั้งหมด (เช่น การเผ่าติดตามการปล่อยของเสีย) การอนุมัติ และการขึ้นทะเบียนควรดำเนินการขอออก เก็บรักษา และปรับปรุงให้ตรงกับสถานการณ์ปัจจุบัน และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรายงาน

2) การป้องกันมลภาวะและการลดการใช้ทรัพยากร

ควรลดการปล่อย การระบายสารพิษ และการผลิตของเสียให้เหลือน้อยที่สุด รวมถึงการจัดแหล่งก่อเกิดหรือทำการปฏิบัติการให้หมดไป ตัวอย่างเช่น การเพิ่มอุปกรณ์ควบคุมมลพิษ การปรับปรุงขั้นตอนการผลิต การบำรุงรักษา และกระบวนการทางสาธารณสุขโลก หรือโดยวิธีการอื่นๆ ควรอนุรักษ์การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งรวมถึงน้ำ เชื้อเพลิงฟอสซิล แร่ธาตุ และผลิตภัณฑ์จากป่า ด้วยวิธีการปฏิบัติการ เช่น ปรับปรุงขั้นตอนการผลิต การบำรุงรักษา และกระบวนการทางสาธารณสุขโลก การใช้วัสดุทดแทน การนำไปใช้ซ้ำ การอนุรักษ์ การรีไซเคิล หรือโดยวิธีการอื่นๆ

3) วัตถุอันตราย

สารเคมี ของเสีย และวัตถุอันตรายที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม ควรได้รับการระบุ ติดป้ายแสดง และจัดการ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการดูแลด้านความปลอดภัยในเรื่องการจัดการ การเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การใช้ การรีไซเคิล หรือการนำกลับมาใช้ใหม่ รวมถึงการกำจัดทิ้ง ข้อมูลของเสียอันตรายควรมีการติดตามและจัดทำเป็นเอกสาร

4) ขยะมูลฝอย

ผู้เข้าร่วมจะต้องใช้วิธีการที่เป็นระบบในการระบุ จัดการ ลด และกำจัดหรือรีไซเคิลขยะมูลฝอย (ที่ไม่เป็นอันตราย) อย่างมีความรับผิดชอบต่อ ข้อมูลของเสียควรมีการติดตามและจัดทำเป็นเอกสาร

5) การปล่อยมลภาวะทางอากาศ

การปล่อยสารระเหยที่เป็นสารอินทรีย์เคมี ละอองลอย สารกักต้อน สารอนุภาค สารทำลายโอโซน และผลพลอยได้จาก การเผาไหม้ ควรได้รับการจำแนก ตรวจสอบเป็นประจำ ควบคุมและบำบัดก่อนจะปล่อยออกไป สารที่ทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน ควรจัดการอย่างมีประสิทธิภาพตามพิธีสารมอนทรีออลและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ผู้เข้าร่วมต้องดำเนินการตรวจสอบการทำงานของระบบควบคุมการปล่อยมลภาวะทางอากาศเป็นประจำ

6) ข้อจำกัดด้านวัสดุ

ผู้เข้าร่วมควรยึดถือการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อกำหนดของลูกค้าเกี่ยวกับการห้ามหรือการจำกัดสารเฉพาะในสินค้าและการผลิต รวมถึงการติดตามกระบวนการเกี่ยวกับการรีไซเคิลและการกำจัดทิ้ง

7) การจัดการน้ำ

ผู้เข้าร่วมจะต้องดำเนินโครงการการจัดการน้ำ ซึ่งต้องจัดทำบันทึก กำหนดคุณลักษณะ และตรวจสอบติดตามแหล่งน้ำ การใช้น้ำ และการปล่อยน้ำ รวมถึงการแสวงหาโอกาสในการอนุรักษ์น้ำ และควบคุมช่องทางการปนเปื้อน ควรกำหนดคุณลักษณะ ตรวจสอบ ติดตาม ควบคุม และบำบัดน้ำเสียทุกชนิดตามที่กำหนด ก่อนทำการปล่อยหรือทิ้งสู่ภายนอก ผู้เข้าร่วมจะต้องดำเนินการตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบการบำบัดน้ำเสียและระบบการกักเก็บเป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่ามีประสิทธิภาพสูงสุดและสอดคล้องกับกฎระเบียบ

8) การใช้พลังงานและการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ผู้เข้าร่วมควรกำหนดและจัดทำรายงานเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกทั่วทั้งองค์กร การใช้พลังงานและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในขอบเขตที่ 1, 2 ทั้งหมด รวมถึงหมวดหมู่ที่สำคัญของขอบเขตที่ 3 จะต้องได้รับการติดตาม บันทึก และรายงานต่อสาธารณะ ผู้เข้าร่วมควรหาวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้พลังงานและเพื่อลดปริมาณการใช้พลังงานและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ต่ำที่สุด

D. จริยธรรม

เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและประสบความสำเร็จในตลาด ผู้เข้าร่วมและตัวแทนควรยึดถือปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมขั้นสูงสุด รวมถึงจริยธรรมด้านล่างนี้:

1) ความซื่อสัตย์ทางธุรกิจ

ควรยึดถือมาตรฐานความซื่อตรงขั้นสูงสุดในทุกการดำเนินการทางธุรกิจ ผู้เข้าร่วมจะต้องมีนโยบายไม่ประนีประนอมต่อการทุจริตโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการติดสินบน การทุจริต การรีดไถ และการฉ้อฉลในทุกรูปแบบ

2) ไม่มีการเอื้อประโยชน์ที่ไม่เหมาะสม

ไม่ควรสัญญา เสนอให้ มอบอำนาจ ให้ หรือยอมรับการติดสินบนหรือวิธีการอื่นใดที่จะทำให้ได้รับผลประโยชน์ที่ไม่ควรหรือไม่เหมาะสม ข้อห้ามนี้รวมถึงการสัญญา เสนอ มอบอำนาจ ให้ หรือยอมรับสิ่งของใดที่มีมูลค่า ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ได้มาหรือรักษาธุรกิจไว้ ชี้นำธุรกิจแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง หรือได้รับผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสม ต้องมีการตรวจสอบติดตาม มีการเก็บรักษาบันทึกและบังคับใช้กระบวนการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามกฎหมายต่อต้านการทุจริต

3) การเปิดเผยข้อมูล

การเจรจาทางธุรกิจทั้งหมดควรกระทำอย่างโปร่งใสและมีการอ้างอิงในเอกสารและบันทึกข้อมูลทางธุรกิจของผู้เข้าร่วมอย่างถูกต้องแม่นยำ ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงาน สุขภาพและความปลอดภัย วิธีปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม กิจกรรมทางธุรกิจ โครงสร้าง สถานะทางการเงิน และผลประโยชน์ของผู้เข้าร่วมควรได้รับการเปิดเผยตามกฎหมายระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องของอุตสาหกรรม การปลอมแปลงบันทึกข้อมูลหรือแถลงข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติในห่วงโซ่อุปทานเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้

4) ทรัพย์สินทางปัญญา

ควรเคารพสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การถ่ายโอนเทคโนโลยีและความรู้ความชำนาญต้องกระทำในลักษณะที่มีการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และข้อมูลของลูกค้าและซัพพลายเออร์ควรได้รับการปกป้อง

5) การดำเนินธุรกิจ การโฆษณา และการแข่งขันที่เป็นธรรม

ควรดำเนินการรักษามาตรฐานของการดำเนินธุรกิจ การโฆษณา และการแข่งขันที่เป็นธรรม

6) การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลและการไม่ตอบโต้

มีโครงการดูแลรักษาความลับ การไม่เปิดเผยชื่อ และการคุ้มครองซัพพลายเออร์และลูกจ้างที่แจ้งเบาะแส² เว้นแต่จะถูกห้ามโดยกฎหมาย ผู้เข้าร่วมควรมีกระบวนการสื่อสารสำหรับบุคลากรเพื่อให้สามารถแจ้งความกังวลของตนได้โดยปราศจากความกลัวจากการถูกตอบโต้

7) การหาแหล่งแร่ธาตุโดยมีความรับผิดชอบ

ผู้เข้าร่วมจะต้องนำเอานโยบายมาใช้และดำเนินการตรวจสอบสถานะอย่างเคร่งครัดในการหาแหล่งที่มาและลำดับห่วงโซ่ของการคุ้มครองแทนทาลัม ดีบุก ทังสแตน ทองคำและโคบอลต์ในผลิตภัณฑ์ที่พวกเขาผลิต เพื่อให้มั่นใจว่าได้มีการจัดหาโดยสอดคล้องกับแนวทางขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development, OECD) สำหรับห่วงโซ่อุปทานที่มีความรับผิดชอบสำหรับแร่ธาตุจากพื้นที่ที่มีความขัดแย้งและมีความเสี่ยงสูงหรือกรอบการตรวจสอบสถานะที่เทียบเท่าและเป็นที่ยอมรับ

8) ความเป็นส่วนตัว

ผู้เข้าร่วมควรมุ่งมั่นในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลตามความคาดหมายและด้วยเหตุผลอันควรของผู้ที่ทำงานด้วย รวมถึงซัพพลายเออร์ ลูกค้า ผู้บริโภค และพนักงาน ผู้เข้าร่วมพึงปฏิบัติตามกฎหมายรักษาความปลอดภัยความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล และระเบียบข้อกำหนดในกรณีที่ได้รับรวบรวม เก็บรักษา ประมวลผล ส่งต่อ และแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคล

²คำจำกัดความของผู้แจ้งเบาะแส: บุคคลใดก็ตามที่เปิดเผยมเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของบริษัท หรือโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานราชการ

E. ระบบการบริหารจัดการ

ผู้เข้าร่วมจะต้องปฏิบัติใช้หรือจัดตั้งระบบการจัดการซึ่งมีขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของหลักจรรยาบรรณนี้ ระบบการจัดการต้องได้รับการออกแบบขึ้นเพื่อให้ (ก) สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และข้อกำหนดของลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ และผลิตภัณฑ์ของผู้เข้าร่วมที่มีการบังคับใช้ (ข) สอดคล้องกับหลักจรรยาบรรณนี้ และ (ค) ระบุและบรรเทาความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานอันเกี่ยวข้องกับหลักจรรยาบรรณนี้ ระบบควรเอื้ออำนวยต่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ระบบการจัดการควรมีองค์ประกอบเบื้องต้นดังต่อไปนี้:

1) ความมุ่งมั่นของบริษัท

ผู้เข้าร่วมควรจัดทำคำแถลงนโยบายสิทธิมนุษยชน สุขภาพและความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และจริยธรรมซึ่งยืนยันความมุ่งมั่นของผู้เข้าร่วมในการตรวจสอบวิเคราะห์และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคำแถลงนั้นลงนามรับรองโดยฝ่ายบริหาร คำแถลงนโยบายควรเปิดเผยต่อสาธารณะและสื่อสารกับแรงงานในภาษาที่พวกเขาเข้าใจผ่านช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้

2) ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร

ผู้เข้าร่วมควรระบุตัวตนผู้บริหารอาวุโสและผู้แทนของบริษัทที่รับผิดชอบในการนำระบบการจัดการและโครงการที่เกี่ยวข้องมาปฏิบัติอย่างชัดเจน ผู้บริหารอาวุโสทำการทบทวนสถานะของระบบการจัดการเป็นประจำ

3) ข้อกำหนดทางกฎหมายและข้อกำหนดของลูกค้า

ผู้เข้าร่วมควรประยุกต์ใช้และจัดทำกระบวนการเพื่อระบุ เฝ้าระวัง และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อกำหนดของลูกค้าที่บังคับใช้ รวมถึงข้อกำหนดของหลักจรรยาบรรณนี้

4) การประเมินความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง

ผู้เข้าร่วมควรประยุกต์ใช้หรือจัดทำกระบวนการเพื่อระบุการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพและความปลอดภัย³ ตลอดจนวิธีปฏิบัติต่อแรงงานและความเสี่ยงต่อจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของผู้เข้าร่วม ผู้เข้าร่วมควรพิจารณาตัดสินใจที่เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญสำหรับความเสี่ยงแต่ละประการและการใช้กระบวนการและการควบคุมทางกายภาพที่เหมาะสมเพื่อควบคุมความเสี่ยงที่ระบุได้ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ

³พื้นที่ที่อยู่ในการประเมินความเสี่ยงสำหรับสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยได้แก่ พื้นที่ทำการผลิต คลังสินค้าและวัสดุ และสถานที่จัดเก็บอุปกรณ์สนับสนุนด้านสาธารณูปโภค รวมถึงห้องปฏิบัติการและพื้นที่ทำการทดสอบ สุขา (ห้องอาบน้ำ) คราว/โรงอาหาร และหอพัก/บ้านพักแรงงาน

5) วัตถุประสงค์การปรับปรุง

ผู้เข้าร่วมควรจัดทำวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนการปฏิบัติอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานด้านสังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพและความปลอดภัยของผู้เข้าร่วม รวมถึงการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของผู้เข้าร่วมเป็นระยะ ๆ

6) การฝึกอบรม

ผู้เข้าร่วมควรจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมผู้จัดการและแรงงานเพื่อบังคับใช้นโยบาย กระบวนการทำงาน และวัตถุประสงค์ การปรับปรุงของผู้เข้าร่วม และเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อกำหนดที่บังคับใช้

7) การสื่อสาร

ผู้เข้าร่วมควรจัดทำกระบวนการสื่อสารข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้องเกี่ยวกับนโยบาย แนวปฏิบัติ ความคาดหวัง และผลการดำเนินงานของผู้เข้าร่วม ต่อแรงงาน ชัพพลายเออร์ และลูกค้า

8) การมีส่วนร่วมของแรงงาน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการเข้าถึงมาตรการเยียวยา

ผู้เข้าร่วมจะต้องกำหนดกระบวนการสื่อสารแบบสองทางกับแรงงานอย่างต่อเนื่อง หรือกับตัวแทนของพวกเขา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็น กระบวนการดังกล่าวมุ่งเน้นที่การรับฟังข้อเสนอแนะคำติชมวิธีปฏิบัติและสภาพการทำงานภายใต้หลักจรรยาบรรณนี้ และเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง แรงงานควรมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการร้องทุกข์และแสดงความคิดเห็น โดยไม่ต้องกลัวต่อการแก้แค้นหรือการตอบโต้

9) การตรวจติดตามและการประเมิน

ผู้เข้าร่วมควรดำเนินการประเมินตนเองเป็นระยะๆ เพื่อให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบข้อกำหนด รวมถึงเนื้อหาของหลักจรรยาบรรณและข้อกำหนดของลูกค้าเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตามที่สัญญาไว้

10) กระบวนการปฏิบัติการแก้ไข

ผู้เข้าร่วมจะต้องสร้างกระบวนการสำหรับการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างทันที่ ซึ่งระบุได้จากการประเมินภายในหรือภายนอก การตรวจสอบ การสืบสวน และการทบทวน

11) การจัดทำเอกสารและบันทึกข้อมูล

ผู้เข้าร่วมควรสร้างและรักษาเอกสารและบันทึกข้อมูล เพื่อให้มั่นใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและสอดคล้องกับข้อกำหนดของบริษัท พร้อมทั้งการรักษาความลับเพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวตามความเหมาะสม

12) ความรับผิดชอบต่อชัพพลายเออร์

ผู้เข้าร่วมควรจัดทำกระบวนการเพื่อสื่อสารข้อกำหนดหลักจรรยาบรรณให้กับชัพพลายเออร์ และเฝ้าติดตามให้ชัพพลายเออร์ปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณนี้

แหล่งอ้างอิง

ข้อมูลอ้างอิงดังต่อไปนี้ได้นำมาใช้ในการจัดเตรียมหลักจรรยาบรรณนี้และอาจเป็นแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมที่มีประโยชน์ แหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้ผู้เข้าร่วมสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือไม่ก็ได้

มาตรฐานและอนุสัญญา:

- [อนุสัญญาพื้นฐาน ILO](#)
 - อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ปี 1948 (ฉบับที่ 87)
 - อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ปี 1949 (ฉบับที่ 98)
 - อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับ ปี 1930 (ฉบับที่ 29)
 - อนุสัญญาว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ ปี 1957 (ฉบับที่ 105)
 - อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำ ปี 1973 (ฉบับที่ 138)
 - อนุสัญญารูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ปี 1999 (ฉบับที่ 182)
 - อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน ปี 1999 (ฉบับที่ 100)
 - อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ปี 1958 (ฉบับที่ 111)
 - อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ปี 1981 (ฉบับที่ 155) และกรอบการทำงานด้านส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ปี 2006 (ฉบับที่ 187)
- [OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas](#)
- [แนวปฏิบัติของ OECD สำหรับองค์กรธุรกิจข้ามชาติ](#)
- [หลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน](#)
- [ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ](#)
- [อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต](#)
- [อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของเด็ก](#)
- [อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ](#)
- [ข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ](#)

ข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์อื่น ๆ:

- [กฎหมาย ดอดด์-แฟรงก์ \(Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act\)](#)
- [การจัดการและตรวจสอบสิ่งแวดล้อมเชิงระบบ](#)
- [Ethical Trading Initiative](#)
- [หลักปฏิบัติของ ILO ในเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพ](#)
- ISO 14001 และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

Responsible Business Alliance

Formerly the Electronic Industry Citizenship Coalition

Advancing Sustainability Globally

- ISO 45001:2018 - ระบบการจัดการด้านสุขภาพและอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- [สมาคมป้องกันอัคคีภัยแห่งชาติ](#)
- มาตรฐานแรงงานว่าด้วยความรับผิดชอบทางสังคม (SAI)
 - SA 8000
- [ระเบียบการเข้าซื้อกิจการของรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา](#)

ประวัติเอกสาร

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 1.0 – เผยแพร่ ตุลาคม 2547

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 1.1 – เผยแพร่ พฤษภาคม 2548 เปลี่ยนเอกสารให้อยู่ในรูปแบบ RBA ปรับปรุงการจัดหน้าเล็กน้อย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเนื้อหา

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 2.0 – เผยแพร่ ตุลาคม 2548 พร้อมแก้ไขข้อกำหนดหลายข้อ

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 3.0 – เผยแพร่ มิถุนายน 2552 พร้อมแก้ไขข้อกำหนดหลายข้อ

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 4.0 – เผยแพร่ เมษายน 2555 พร้อมแก้ไขข้อกำหนดหลายข้อ

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 5.0 – เผยแพร่ พฤศจิกายน 2557 พร้อมแก้ไขข้อกำหนดหลายข้อ

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 5.1 – เผยแพร่ มีนาคม 2558 พร้อมแก้ไขเนื้อหาของ ก1 มีผลใช้บังคับเมื่อ 1 มกราคม 2559

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 6.0 – เผยแพร่ มกราคม 2561 พร้อมแก้ไขข้อกำหนดหลายข้อ

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 7.0 – เผยแพร่ มกราคม 2564 พร้อมแก้ไขข้อกำหนดหลายข้อ

ฉบับแก้ไขครั้งที่ 8.0 – เผยแพร่ มกราคม 2567 พร้อมแก้ไขข้อกำหนดหลายข้อ

จรรยาบรรณของพันธมิตรทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อได้เริ่มพัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรกโดยกลุ่มบริษัทผู้ผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างมิถุนายนถึงตุลาคม 2547 บริษัทต่างๆ ได้รับการเชิญและส่งเสริมให้นำหลักจรรยาบรรณนี้ไปปฏิบัติใช้ ท่านสามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

<https://www.responsiblebusiness.org>